

τὸν μῆνα, καθ' ὃν ὁ καυστικὸς ἀνατολικὸς ἄνεμος ἀρμ. α. τ. ἄ. ν., ὁ πνέων ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, ὑψόνει, εἰς μεγάλα ὕψη, ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, πυκνὰ νέφη κόνεως, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. Καὶ ἐν τούτοις, πράγμα περίεργον, ὁ καθηγητὴς Ehrenberg, ὅστις ἀνεῦρε πολλά ἰδιάζοντα ἐγχυματικὰ ζωῦρια ἐν τῇ Ἀφρικῇ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπανεύρη οὐδὲ ἐν τούλάχιστον ἐκ τούτων τῶν εἰδῶν ἐντὸς τῆς κόνεως ἢ ἀπέστειλαν αὐτῷ· ὅπως τὸ ἐναντίον, ἐν αὐτῇ εὐρίσκει δύο εἶδη ἄτινα μέχρι τῆς σήμερον εὐρέθησαν μόνον εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν.»

Προσέτι οἱ πλείοντες τὰς Καναρίους νήσους, τὰς Ἀσόρας, καὶ τὰς νήσους Cap-Vert, Θαλασσοπόροι, καθημερινῶς παρατηροῦσιν ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων αὐτῶν βροχὰς ἐκ κόνεως ἐρυθρᾶς καὶ ὑπομελαίνης. Καθὼς καὶ ὁ κ. Maury παρατηρεῖ, αἱ βροχαὶ αὗται προέρχονται ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ἥς αἱ μεγάλαι καὶ ἐκτεταμέναι ἔρημοι σαρόνονται ὑπὸ ἀροῦσιν καὶ βιαίων ἀνέμων, οἵτινες μεταφέρουσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἡμισφαιρίου πρὸς τὸ ἕτερον τὰς ἄμμους.

Κατὰ ἐπιτοπίους παρατηρήσεις τοῦ Ρώσου περιηγητοῦ κ. Κανικῶφ ἐπὶ τῶν ἐρήμων τῆς Ἀσίας, αὗται σαρόνονται ὑπὸ τινος καυστικοῦ ἀνέμου ὁμοίου πρὸς τὸν σιρόκ. ν. Ἐκ τινος δὲ τυφῶνος 40 ἕως 50 μέτρων ὕψους ὃν ὁ κ. Κανικῶφ ἀπήντησεν, ἐξήγαγε τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις :

1ον Ὅτι ἡ θερμοκρασία τῶν τυφῶνων τούτων εἶναι μεγαλητέρη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν παρὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

2ον Ὅτι μεταβάλλονται εἰς νέφη ἢ ὀμίχλας ξηρὰς, ἃς οἱ ἄνεμοι μεταφέρουσιν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

3ον Ὅτι αἱ ὀμίχλαι αὗται καὶ τὰ νέφη σκοτίζουσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

4ον Ὅτι διαλύονται καὶ πίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, κατόπιν δὲ μετὰ βροχῆς, εὐρίσκομεν τὴν κόνιν ἐν τῇ ὕδατι ὡς ὑποστάθμη.

5ον Ὅτι κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν νεφῶν τούτων τὸ βαρόμετρον μένει ἄνευ δονήσεων.

Κατὰ τοὺς χωρικοὺς ἡ κόνις αὕτη εἶναι ἀναγκαιότητι διὰ τὴν γεωργικὴν, ὡς γονιμοποιούσα τὸ ἔδαφος.

Ὁ κ. Ταχινῆς, διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπίου Παλέρμου, ἐξέθηκε εἰς χαρακτηριστικὰ τῶν ἐξ ἄμμου βροχῶν τῆς Σικελίας, ταῦτα ὁμῶς